

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkøbsforeninger for mindre Jordbrugere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 767; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 515).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. C. Petersen): Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, har Lovforslaget været drøftet i flere Møder, ligesom Udvalget har haft Samraad med Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Det er desværre ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lovforslaget, idet Udvalget har delt sig i et Flertal bestaaende af Radikale, Socialdemokrater og Venstre, som indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og et konservativt Mindretal, der ikke kan godkende Lovforslaget.

Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget med Ministerens Tilslutning udtalt sig for, at hvor Forholdene taler derfor, kan Foreningerne selv foretage de nævnte Indkøb til deres Medlemmer. Med Hensyn til Anvendelsen af en eventuel Reservefond, som er opsparet i de gamle Driftsaaenforeninger, er der intet til Hinder for, at en saadan Reservefond ved Afslutningen af Foreningens Virksomhed kan anvendes til Betaling af Indskud for Foreningens Medlemmer, for saa vidt de ønsker at overgaa til de nye Foreninger.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa Flertallets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): Jeg takker Flertallet for dets Indstilling. Jeg beklager, at Mindretallet, Det konservative Folkeparti, ikke kan tiltræde Lovforslaget, og jeg forstaaer ikke den Begrundelse, Mindretallet giver. Naar det i Betænkningen udtaler, at det ikke kan gøre det, fordi Oprettelsen af Indkøbsforeninger indskrænker det mindre Landbrugs Dispositionsfrihed, og at Følgen vil blive, at Medlemmernes Indkøb af Maskiner og lignende gaar fra Landhaandværkerne til Fabrikkerne, maa jeg dertil sige, at enhver Sammenslutning af Landmænd medfører en Indskrænkning i de paa-

gældendes Dispositionsfrihed. Det gælder paa dette Omraade som paa alle andre Omraader, hvor man slutter sig sammen; og naar de paagældende Landmænd har ønsket det og det er det samme, som sker paa en Mængde andre Omraader, hvor baade smaa og store Landmænd slutter sig sammen, kan jeg ikke forstaa, at de ikke ogsaa skulde have Lov til det paa dette Omraade. De større Landmænd køber fortrinsvis deres Maskiner hos Fabrikkerne og ikke hos Landhaandværkerne, og naar saa de smaa Landmænd mener, at de kan have en tilsvarende Fordel som de store ved at tage deres Maskiner direkte fra Fabrikkerne, begriber jeg ikke, at man da ikke vil lette dem Muligheden derfor.

Jeg beklager altsaa og forstaaer ikke Mindretallets Stilling til denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—11 (se Tillæg C. Sp. 171) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Laan til Foranstaltninger vedrørende Staldhygiejne og Opbevaring af Gødning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 325).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): Det Lovforslag, som jeg her skal tillade mig at anbefale til det høje Tings Velvilje, er udarbejdet af den nedsatte Raastofkommission. Det gaar ud paa, at der skal kunne ydes Statsstøtte til Landmænd til Nyopførelse af og Ombygning af Møddingsteder og Ajeleholdere. Da man fra alle Sider erkender, at det at have disse Ting i god Orden er en overordentlig stor Fordel for de paagældende, foruden at det medfører en meget stor Besparelse ved Indkøb af udenlandske Gødningsstoffer, er Sagen af Interesse ikke alene for disse Landmænd, men for hele Samfundet. De økonomiske Vanskeligheder for Landbruget gør det imidlertid vanskeligt for Landbrugere at gennemføre disse Forbedringer ved egen Hjælp, og det er derfor, man mener at burde støtte dem ved en Lov som den foreslaaede.

Lovforslaget gaar ud paa, at der kan